

Sy-li spěwał,
Pilnje džěłať,
Strowja će
Swójbny statok
A twój swjatok
Zradny je.

Za staw sprócny
Napoj mócný
Lubosé ma;
Bóh pak swěrný
Přez spar měrný
Čerstwosé da.

Njeh ty spěwaš,
Swěrnje džěłať
Wšědne dny;
Džěń pak swjaty,
Duši daty,
Wotpočń ty.

Z njebies mana
Njeh ói khmana
Žiwnosé je;
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew će. F.

Šerbske njedželske lopjeno.

Wudawa so kóždy šobotu w Šmolerjez knihiczišcežerńi a płaczi šchwórtlětnje 2.— hr. | portom 2.50 hr.

5. njedžela po šwjatej Trojizy.

1. list šwj. Pětra 3, 8—15.

W našej drohej ewangelskej zyrkwi je žórto wěcneje wěrnosće sa wšchěch wotewrjene. Šwěrnny kemšer móže hebi kóždy njedželu šwój karan nacžeracž.

Š wulkej mudrosćeju šu wódžerjo ewangelskich zyrkwjow je biblije wotdželenja (perikopy) sa wšchitke njedžele tať wušwolili, šo najšylniške wučžby we wěštych porjedže jena po druhej k rěčam pschindu. Šdnyž šu wulke rócžne cžakšy nimo, hdyž je šwjedžen šwjateje Trojizy wo wšchěm, šchtož hody, jutry a šwjatki nam dawachu, šhromadne šwědčjenje wotpožožil, chže dołhi rjad njedželow po šwjatej Trojizy naš wučžicž, kaťke žiwjenje dyrčimy a móžemy wjesčž, hdyž je wěra našchimi noham šwěza.

Prěnju njedželu šhšchachny wo Božej lubosći, kotraž je žórto wšcheje bratrškeje lubosće. Druha njedžela po šwj. Trojizy je nam hida a lubosć psched woczi stajila: hida je šmjercž dusche, lubosć je žiwjenje. Tšecža njedžela žadašche ponižnosć a ščěrpnosć w Božich wódženjach a domachpytanjach. Šchwórtu njedželu wutnjedchmy, kať Bóh naš psches žalošć pschewjedže do trašnosće.

Tať šmy na šchtyrjoch njedželach wo pschewobrocženju cžlowškeje dusche šhšcheli. Škať Bóh wšchě šrědku naložuje, šo by naš žyle nowych ščžinik, to móžachmy špóšnacž.

Šětko, na pjatej njedželi, je našcha šedžblitwosć na cžlowške towaštwu, na wobšhad šchescžijanow mjes šobu pošasana. Šdnyž je w našchich wutrobach nowe žiwjenje, špratna lubosć, wěrna ponižnosć a ščěrpnosć, to dyrbi w žylym wšchnju ludži pytnočž byčž. Šdnyž šmy šami wšchitzy nowi, njemóže hinať byčž: tež žyle šetkanje mjes šchescžijanami dyrbi nowe byčž. Tať Pětr žada.

Wón napomina k jenakej myšli, k ščěrplitwosći, k lubosćosći, šmilnosći a pschecželnosći. Štare wšchnje, kotrež wo cžlowškej krowě leži, je šłosć se šłosću šapšacžicž, šwaricž a šle dny měčž, dny hjes měra. Bože woblicžo hlada šrudnje na tajke šle cžinki, na tajki njeměr! Wón njemóže žohnowacž. Wón njeje we wutrobach šwjecženy.

Wšy chžemy dobre dny widžecž! To šu žohnowane dny, nam a Bohu Šnjesej špodobne, dny měra wo dobrych škuttach a šłowach a, hdyž je trěbne, wo mjelcženju.

Cžlowjeť ma bóšski dar rěče. Ach, kať šle šo tutón dar naložuje! Šěsto šo šłowa, š dobreje wutrobny šrěčžane, wšcho dobre špěchuja, pschezo šako šle rěče šlym škuttam do šrědku džeja. A tež, hdyž jeno pschi šwarženju a hroženju wostanje, je hižo ššłoda wulka došćž. Dobre šužodštwu je štažene na dołhi cžakšy abo na pschezo. Wóšebje žonam šo ša šlo šjerje, hdyž maja wulku hubu. Našchi šerbšzy wóžžoyo maja rjane hešla, kotrež šu pošne šchescžijanškeje mudrosće a nam radža, kať mamy rěčecžy abo tež mjelcžecž. Na pschiklad:

Šrosne šłowo pschěhraje,
Dobre šłowo dobudže. —
Šuba nještulena šta
Budže bóršy bolaza. —
Šuba šta — je mordačka. —
Mudra šłowa
Trjeba 'nož pošojcžki šłowa. —
Šjenahladne woblicža
Š lubej rěčju wotwješča. —
Prjedny wo nopye rošpomnicž,
Šotom hubu wotewricž! —

Rěcža-li czi klubu,
Njemomaž fej hubu! —
Słowo, hdyž je s jasyta,
Tebye wjazh njepohłcha. —
To žane pjascze njemóža,
Schtóž dobre słowo dokonja. —
Ske słowo njeje řetera
A tola ranow naruba. —
Se słom malo wufonjesch;
S dobrym słowom dobudžesch. —

To je tójschto heřlow. S nich je řlyřchecž, so řu s nashonjenja brane. Mudrosčž tař praji, mudrosčž wěřiwych wótzow! Njeje pař lubosčž wjazh hacž mudrosčž? Lubosčž dnyrbjaka nam řle řłowa žyłe njemóžne cžinicž. Ale hdyž my wbořy tař malo lubosčže a tajku hordosčž we wutrobje njeřemy, njemóža dobre řłowa na jasytu byčž, a někotry džen je nam řtaženy, někotry luby cžłowjeř franjeny a nam wozusbnjeny. Žyłe njetřebawřchi někotre řřchecželřtowo rōřno dže.

Řětr wě, řak cžęřko je, řebi řle řtutki a rěcže lubicž dacž, niz wotmolwicž, niz řłosčž se řłosčžu řapłacžicž, řo njebojecz řřchod hroženjemi, ale Boha řnjesa we wutrobje řwjecžicž. To drie tola rěka: Bohu řud řřchewořtajicž a radřcho njeprawdowřčž cžęřpicž hacž řle cžinicž.

Řařhonjeny muž je radžil, njepřchecžela s tym dobhecž, řo řo s proštwu na njeho wobrocžicž. S tym řo tař cžęřčeny wě, řo njemóže hinař hacž lubje radny proštwu dopjelnicž a na wřchu řlu myřł řapomnicž.

Řōřdy mař řwoje nashonjenja. Řōřdy teř řnaje tamne dobre heřko: rěcženje je řlěboro, a mjelcženje je řłoto. Ženo we řřhuli je řępje, wucžerjej wotmolwicž, řchtož męřch abo řchtož řebi myřłicž, hacž mjelcžecž. Řřchetož hewar wucžer wopacžne myřłicžki njelnaje a njemóže je porjedžicž. W žiwjenju płacži: řdyž řy mjelcžak, řy mudry. Myřłe řu řwobodne, řłowa niz. řdyž mařch powołanje ř rěcženju, dnyrbicž řebi po wěřnoweři řwoje řłowa řestajecž a s řahoda a najradřcho niz řřchod ludžimi ř temu rěcžecž, řotremuž mařch řchto doprajicž abo porokowacž. Lubosčž na wřcho džiwa. Njeřha ranicž, pobicž, hanicž, hndwacž. Lubosčž cže wřcho dobre. Čže njerune wuřładřkowacž a męř a řbože řřchicž.

Řomřhaj Bōh nam wřchitřim ř domjazemu a wjeřnemu a řrajnemu męřej! Bohu je wřchitřko mōžno. Wōn mōže lubosčž dawacž nam ludžom tudy, lubosčž to řesufu řřchryřtuřu. Tale řralowa s njeřjeř, tale řrōna wřcheho řboža, budž nam witařa. Wř cžemny dobre dny widžecž. Daj nam ty, o řřchryřcže, řwoju wuřłku lubosčž do wutrobny! Daj nam dobre dny! řamjeř.

L. w B.

Wucž mje cžinicž po twojej woli;

řřchetož ty řy mōj Bōh, twōj dobrny Duch wjedž mje po prawym pucžu. Psalm 143, 10.

Ś ł ó ř : Jehovah, tebi cžu ja řpęwacž.

Daj, řnježe, ty mi we wřchęch węzacž
Na twōju wolu řładacž wobřtanjje.
Čhyřł wodžicž mje na twōjich pucžach,
Čso njeřdaluj mōj luby wote mnje.
Čso řwjecžicž tebi s cžęřłom, duřchu cžu,
Čtwar ty mi nowu cžiřtu-wutrobu.

Daj mōž a řyřnoweři mojej wěři,
Daj, řo je džęłaka we lubosčži
A řłuži tebi w nowej řwěři
A bliřchemu tař, řaž řo řaleži,

Njeř wěra řyřni mje we będženju
A dopomřa mi řłoncžnje ř dobycžu.

Wucž cžinicž mje po twojej woli
A twōjim řwjatym řařnjam pořłuchacž.
Daj, řo řym ja cži wřchudžom ř woli,
Tař, řo byř mohł řo tebi řpodobacž,
Wřmi řebi cžęřło, duřchu ř woporej,
Wřcho, řnježe, twōje je, mje wobřbožej.

Njeř řym řaž dořho tu řchcže žiwny
Teř we řtych dnjach ja, řnježe, řpokojom,
Daj, řo řym řřchęzo řtrowny, cžiřny,
Mje řchituj, wobarnuj řřchod njeřbožom.
Daj řbože mi, dha daj mi poniřnoweři,
Čsy řrudžbu dař, daj trowřt, męř, řčęřřpliwosčž.

Daj proštwam mojim wuřłyřchjenje,
Ach řo by, Wōtčže, ty mje řchitowar,
Řa ř tebi mam wřcho domęřjenje,
Daj, řo byř řbōžnje mōj bęh dokonjar.
Daj s hnady mi to węcžne žiwjenje,
Dha cžęřč cži řpęwacž cžu do węcžnoweři! J. W.

Žně.

Žně řu řo tu a tam hižo řapocžake. We Wuřrancžanřkej wofolinje drie řtejachu přęnje pupy, řaž to prajimy. Džiřny je to pucž byř, řotryž je řřchiroda wot pořłednjewe nashymy řem hacž ř tutym žnjam hič męřka po Bōžim dopuřřchęženju. Wulka dořha řyma, pōřne narečžo, řuchota, wulke řłiwki a wřcho mōžne druhe je řu podeschło, niz drie řřchęzo wřcho na jenym męřtnje, tola pař řřchęř žyřło. A řchto cžaka řa žnjowny cžar na nju a na nař cžłowjekow?! Čchto wřcho mōže to hiřchcže řřchicž, přjedny hacž domřhowanku řwjecžimny?

Tole wřcho pohnuwa nař, řiž my njeřřmy hiřchcže wěru do jeneho Bōha se řwojeje wutrobny wutupili, řo pokorjecž a poniřowacž pod Bōžu wřchewomōžnu řufu, řo byřimny řacžuwacž řmęřli, řo wona teř ta wřchewomřka ruřka je.

Abu praj, nima cži nicže prajicž žitne polo s řrōřkimi, řęřřimi řtwjelzami, s řłhřimi řłořkami? Njeřčęři řa tebye mōžnu rěč wowřne polo pōřne wupalenyř wuřłicž řłakow? Čchto cže řřchęncžne polo, řotrež řryje řřchęřza s řrōřkimi a řęřřimi řtwjelzami, prajicž? A řchto jecžnijeř, niřki, řęřři, s řrōřkimi řłořkami? To njeje jenož rěč, řotruž řlyřchicž s wuchom twōjeje řospodařřeje řařy a s wuchom twōjeje mōřchnje! Mōžno wřchak je, řo řu jenož řlyřchicž s tutymaj wuřchomaj. Ale potom řy, bohųřel, řhory a řłuchi na wuřchi duřchi, abo cžęřch-li, wutrobny. S tutymaj řlyřchi tōn, na njeř řtrowny hiřchcže, wōřebitu rěč Bōžu, s řotrež Bōh řnjęř řam cžłowjekam nęřchto prajicž a doprajicž cže a to wo Bōžej wřchewomōžny a cžłowjeřkej njemōžny, wo Bōžej dobroweři a cžłowjeřkej njedžakownoweři, wo Bōžej lubosčži a cžłowjeřkej řłiwłosčži. Praj, řlyřchicž ty hiřchcže s tutymaj wuřchomaj? Pruhuj jej a pruhuj řo! Daj, řně tu řu, a ty cžęřch tola řnjecž a domřhowacž. Teř to wřcho, řchtož Bōh cži tař se řnopami řobu dawar, řu řně a mōža řa tař někotrehořłuli bohatsche a wāžniřche byčž hacž tamne s polow!

A řařo: Řjane řōřki, řřchęřny, wowřny a jecžmjenje řryja pola tu a tam a lubja bohate a řtrowe řorno a wulke řně. A teř wone niz jeno tute! Čchtož řo wuřteji, pořłuchacž na to, řchto to pod brincžatej řořu řo řęhaze řtwjelžo powjeda, řchto dořhe, huřte řynki wuřłicž pupow přędujar, řchto wuřłoko narečženy řnjęřřki wōř rěčži, tōn budže wjele řlyřchecž a řhonicž wo cžłowjekow tōřnym myřłenju a Bōžim mudřym wjedženju, wo cžłowjekow

raduskladowanju a Božim twotjedzenju wscheho, wo człowjetow prózotowanju a wo Boha mytowanju. Posluchasch ty na tutu rěč, srosunisch ju a czinisch po jeje słowach?

Rajnusnischy to czaš sa ratarja, žně, a tola tež najrjenšchi. Ale žyleje rjanosče a žyleho bohatsstwa ani kapki njewopta wón, nježněje-li s Bohom, njeastaji-li ložu w Božim mjenje, njewjesh žnopy domoj žně a žameho poručėjo do Božeje mozy. Tehdy je jeho wutroba bohata, bohata tež pschi mjenje dobrých žinjach, tehdy je jeho wutroba psches jene s Bohom a duž pschewšcho to tysčne a sružžaze posbėhnjena. S Božeje ruki bjerje, sčtož dostawa a do Božeje ruki dawu — žwoju wolu, žebje žameho!

Zyrkej a stat.

— Waplody našeho nowotarskeho czaša. Lipsčanski wučer čže džězi žwojeje rjadownje, — je to přenja —, na wěžu zyrkwoje žwj. Domascha dowjesč, so by jim roshlad psches žyle město smėžnik. Tu pschistupi k njemu džěl schulerjow a wosjewi: „Nan njedowoli, so na wěžu jeneje zyrkwoje du!“

Pschezo sažo žo stawa, so džěl schulerjow nabožne wobrajn a spėwy, kaž žo to w sawjedzených schulsčich knihach namakaju, wužmėšćuje, runje kaž nabožne na scžėnach wiskaze wobrasy. Sdnyž džězi žo roseidu, jene, so bychu nabožne roswucžowanje wopytaše, druhe, so bychu do moralwucžby schle, stawaju žo mješ nimi njelubosnosče. Tež te wschelake turnarške towarštwu žo hanja. Postrow: „Grüß Gott!“ kaž tež modlitwa a choral je stowkach nabožneje hodžiny sakasane psches ministra kulta. A cžeho dla to? Žedyn nan je žo wobčezowal a prajil, so je to „terror“ abo strašne nusowanje, hdyž dyrbi žo džězo pschi tajkich nabožnych wězach wobdžělíč. Wón žebi žadasche, so žo to, sčtož je pschecžiwu smyšlenju jenotliweho schulerja, s wobžaha roswucžowanja wotstroni. —

Wojowanje pschecžiwu ludkazyhm pišmam a kniham je we našim czašu wěče jara nusne. Němž jo mjenuje wojowanje pschecžiwu „Schundliteratur“. Tež džělacžerška mlodžina je tuto wojowanje žebi sa hešlo scžinika. Pschi wulkim seidzenju džělacžerške mlodžiny w Plawnje poslednje žwjatki, buch tam tež sčtódne spižy a knihi spalene. Roswucžowanške knihi sa wóštko, knihi wótzowkrajneje stawiny, nabožne knihi wschelakeho wobžaha, spėwarške knihi, katolske spowjedne a modlerške knihi, katechismus, psalmy. Sčto mēnisch ty k tomule? A dale, sčto to pschichodej jeneho luda, kotrehož mlodžina žo s tajkimle sabėra?

S bliska a s daloka.

— „Žedyn twjerdy hród je našch Bóh žam“. Lutherowy wulki khėrlusch je do 100 rěčow pscheloženy, a to sa Europu do 32 rěčow, sa Afřku do 23, sa Afriku do 32, sa Ameriku do 6, sa Awstralřku do 7 rěčow. Že to tón jenicžki khėscžijanski khėrlusch, kotryž je do telko rěčow pscheloženy.

— Se Žwitarow. Tu žu do „rady starschich“ wolili kaž tež druhdže w Sakskej. To najprijedy wosjewjene wulicženje, kotrež sa zyrkwinu listnu jenož 40 sastupjerjow a sa žwėtnu 42 licžesche, njebě dospolne. Do žyla je žo wuswolito 58 zyrkwinsčich a 54 žwėtných sastupjerjow. S tym žu žebi zyrkwinsčy pschedhdystwo we „wulkej radže starschich“ sa Žwitarowu dobyli. A to je wažne. — S druhich městow žo wo wólbach scžėhotwaze rosprowja: se Žitaw 33 sastupjerjow khėscžijansčich starschich pschecžiwu 12 druhim; s Kamjenizy 253 khėscžijansčich a 230 druhich; s Lipsč Lindenthala 5 khėscžijansčich a 4 druhich; tu je po dolhich wojowanjach k přėnjom rasej khėscžijansčy smyšlenym wjetščina

pschipadka; s Wurzena 4 khėscžijansčich a 3 drusy, runje tak se Plauen-Bernsdorfa.

— S Prusseje. Statistika abo sestajenje a woblicženje s kta 1918 sa Prusku pokaze, so bě w Prussej w lěče 1911 wscho do hromady 36 684 ludowých schulow. S tutych bě jich schulow s jenej rjadownju 13 543. To je jara wulka licžba, hdyž wobmyšlicš, so maja tute 13 543 jenož jenu rjadownju abo klasu. Nawopat bě jich schulow s 8 rjadownjemi jenož 677. Sšydom rjadownjow mējesche jich 2809 schulow a sčěšč rjadownjow 1484 schulow. W lěče 1911 bě tež hščče 6655 pošdnjowščich schulow.

Zyrkej čže wschěch ludži w lubosčzi sjednocžíč.

Stóžde lěta, a to hjo wot lěta 1900 žem, žo w někjim wjetščim mēseče zyrkwinsko-socjalny kongrež serdže. Wón bě lětku w kónz jutrownika w Rostoku. Profesor dr. Šibert mējesche přėdowanje, krajny biskop Meklenburgskeje D. D. Behm nutrnosč. Pschedhdyda je dr. Seeberg s Barlina. Pschednosčki džeržachu: němšči sapóžkazy Lambach wo khėscžijanskim socjalizmje, němšči sapóžkazy dr. Mumm wo schulškim wojowanju, krajny biskop D. dr. Behm wo wožiwjenju zyrkwinsčich wopadow, wučer Diesener s Barlina wo wojowanju sa ewangelsku schulu, prof. Brunner s Barlina wo žawnych dobrých waschnjach a pschichodže mlodžiny, němšči sapóžkazy Behrens wo sčželanosčzi džělacžerškich wodžerjow a duchowny dr. Žüllkrug s Dahlema we stóncžnej nutrnosčzi wo našim mērie w Khřwistuku. Najšpschi mužojo rěčach. W rosrěčowanjach jedna myšl wėry a lubosče a nadžije knježesche. Tež knjenje žo słowa jimachu. Šnjent Deutsch, pruska sapóžkazy s Königsberka, wo žonje a politizy rěčesche. Žejne słowne žady běchu tele:

1. Žona je stworicželka a hajelka žwóžby. Wona duchowne a nabožne žiwjenje w domje sbudžuje a tak sa wožadu a kraj stutkuje.

2. Sčto ma kóžda žona cžiníž, so by tajka sbudželka a hajelka byla? 1. Wona ma wschėdne daw a njedželu žwóžby s nabožnymi stutkami a myšlemi roshwėřč. 2. Wona ma zyrkwinske pschecžiwjenje žyleho lěta, kaž w sasteršku bėšche, sažo postajíč; pschetož našch lud je jenož hščče w žwėtnym lěče žiw. 3. Wona ma k wólbam w zyrkwinskej wožadže hotowa bčž. 4. Wona ma k wólbam a wuradžowanjam w starichšich radach hotowa bčž, schulške knihi derje snacž a schulške žwjedzenje wopytacž.

3. Šak tajke prózowanje žony na politiske tworjenje našeho luda stutkuje? 1. Lud mōže žo w nabožnym duchu sjednocžíč. 2. Pschi tym žo tež pschecžiwjenja mjes džėlodawarjemi a džělacžerjemi pschewinja. 3. Sdnyž mlodžina, tak wot macžerjow wutubłana, w jěnym duchu steji, mōže wóžny kraj sažo k mozy pschicž.

To žu myšle, w kotrychž mōža tež našche lube žerbške žony něščto bčž sa našch drohi žerbški lud, w kotrymž zyrkwinske dobre waschnje tež wotėjera.

S Franzowskeje.

W Franzowskej žu namjetowali, 4—5000 městnow na žatownych schulach wotstroníč, hdyž je wopyt žmėšćnje žnadny. Šak dyrbiš žebi to myšlicž? To šhonisch s nowiny, kotraž rěla „Roshlad nad ludowej schulu“. Tam pižaja, so w lěče 1920 30 se sta wožakow njemōžachu pižacž ani cžitacž, so jeno tšjo se sta to mōžachu, sčtož ma žo wot kóždeho žadacž, a so wopyt schulow je žyle njeporjadny, n. psch. na jěnym dnju w juniju

bu se 5 milijonov džeczi jeno 4 milijony w schuli byle. W Parisu 10—18 se sta džeczi jeno w lónz schtwórczłeta do schule pschindže, hdyž draftu w klafach wudawachu. — Duž lěpschi starschi swoje male do křesćizijanskich schulow dawaja kaž w Hollandskej. Tych je nětko w Franzowskej 12000 se 29000 wučerjemi.

Rajkež sorno f mlyna.

We wschelatich wšach knježi hiščeje to rjane dobre waschje, so, hdyž swjaty wjeczor swoni, kóždy se swojim dželom posastanje, swoju nězu sczehnje a swoj czihi wótczenasch wuspěwa. Wjěknj mlynt běsche tež jedyn wot tych, kiž so tuteho dobrego waschnja dzeržachu, a schtwórczilo jemu to ničzo njeje. Ras tež na sastrojenje swojej ruzy stytny a czihi modlitwu wuspěwa. Na to rjekny: „Nasche modlitwy so f njebjež wrócza, kajkež sorno f mlyna.“

Ja so džiwach a so praschach: „Kajkež sorno f mlyna? Schto dha to rěta?“ Duž wjěknj mlynt wotmolwi: „Ja hebi to takle myšlu: „Wšcho, schtož proškny, dyrbi so pola Boha wučiziciz a wurjedziciz. Prjedy hač ja se swojeho mlyna ludžom jich muftu wróczo dam, so bychu so f njej žiwili a ju jedli, dyrbju najprjedy wotrubi a wšcho njewužitne wotstroniciz. Runje to hame czihi nasch Bóh f naschimi modlitwami. Schtož my pschod njeho we swojich próstwach pschijekemj, to my runje kajke wot njeho njedostanemj, kajkež běchmy jo w swojej próstwe wuprajili. Ale wón to njeprawe wotstroni a nam runje to da, schtož trebamj a je sa naš dobre. Tak, mēnju ja, dže nascha modlitwa do njebjež runje kaž sorno do mlyna.“

Duž džemy pschezo f kóždej próstwe pschistajiciz: „Niz kaž ja chzu, ale twoja wola so sta.“

Pschindžesch f spowjedži a f Božemu blidu.

Hdyž paczerste džeczi psched Božim woltarjom swoj křesćenstki šlub wobkruca, dha mjes druhim tež šlubja, so swěru dzeržecž f Božemu blidu. Esy tole šlubjenje dzeržak? Někotry cžlowjek je juntrócž byt f Božemu blidu, hnydom po konfěrmaziji, a ženje wjazy. Jako wójna wudyri, so mnošy dopomnichu na swoju skomdženu winowatočez a spowjednych bu wjele. Šak steji dženska? W Šerbach drje licžba spowjednych njewotběra, ale hač kóždy pschihotowany stupi f swjatemu blidu Božemu?

Běsche rjenje, jako naschi Šerbja schtyri krocž sa lěto Bože wotkasanje swjeczachu a to w adventskim cžaku, w swjatym páscze, do žnjow a hano tež na smjertnym dnju lubeho pschitwufneho. Tak bē kóžde Bože wotkasanje, ke kotremuž swón wofasche, derje wopytane, niz pschemało a tež niz pschegara. Dženska móžesche hinał wobledžbowacž. Na cžichim pjatku, na smjertnej njedželi, na 2. pokutnym dnju rosče licžba spowjednych do wjazystow. To je po šdaczu dobre snamjo sa žyrtwinstke smyhlenje wofadnych, ale jenož po šdaczu: na druhich njedželach je jara malo spowjednych. A te pschepjelnjene spowjedže tšoch dnjow bu jenož šrudny dopočas, so lud na druhich njedželach w lěče nima štwile myšlicž na wujednanje f Bohom w Jesuškowej martrje, dofelž — dofelž je na kóždej njedželi f najmjeńšcha jene štwěne šlóschtowanie, a te wabi a czehnje. Luby cžitarjo, hdyž hewaf nimašch štwile, pschincž f spowjedži a f Božemu blidu, so spowjedacž swojich hrěchow a w Jesuškowym cžele a štwi dostacž šawdawaf wěczneje šbóžnosče, šy ty potom wopravdže a runje cžiči pjatł, smjertnu njedželu a 2. pokutny džej pschitomny hóscž Božeho blida, abo pschindžesch jenož, so móžesch prajicž, so šy byt f spowjedži a f Božemu blidu?

Šnadny wuškwy, ale bobate žně.

Ja džech ras, tak stary duchowny powjedasche, do žyrtwin Běsche šhly wichor. Duž w žyrtwi nihtó njebē, šhiba mšob kšebětar. Tehdy mi šy duch do wucha šchepny: „Ty tola šaš domoj dži; nihtón tu njeje, šhiba ty jako předač a kšebětar, ty dyrbjesche pschincž.“ Ja pał tola wostach a swoje předomani dzeržach.

Tutón kšebětar bē so wot praweho pucza daloko šabudžil tón džej pał so jako f Bohu wobroczi. A nětko wón šam f wufkim žohnowanjom druhich f Bohu wodzi. Moja tehdomnišcha próza je so placžika. Tehdy wšchaf hiščeje njewědžach, so šym so psches mōž swjateho Ducha f wjele tyžaz ludžom pschedobyl runjež bēch předomanje dzeržak psched jenym jenicžkim pošlu charjom.

Kommunista.

Něhdže ras pschi nekajkej škladnosčzi nasta wurěčowanje wo sozjalizmje. Jedyn jenož, kiž pōdla běsche, mjelcžesche, doniz jedyn f tych, kotsž hubu najbōle woczinjachu, so jeho njewoprascha: „Schto ježe Wy?“

„Šsym komunista!“ wotmolwi praschany.

„Šako jedyn wjazy!“ šnapšchecžiw tamny. „So šmōj bratraj, pschetož ja šym tež komunista!“

Tamny pał rjekny: „Luby pscheczelo, to dyrbju so tola hiščeje kuf nadrobnišcho wuprajicž. Ja šnaju mjenujzy dwe družinje komunistow. Duž chyzł rady widžecž, hač šmōj šamžacie myšle, prjedy hač hebi ruku na bratrowstwo šawdawaj. Běchu hižo w cžaku japoschtolow komunistojo; rěta tola we bibliji husto: „Woni pschijekechu swoje kubla!“ Nētkle pał namy komunistow, pola kotrychž to pschezo rěta: „Woni wšachu tym bobatym jich kubla!“ Ja, mōj luby, šluscham nětko do tych přenich komunistow a Wy?“

Njewěmy runje, schto je tamny wotmolwil, jenož to wěmny, so do tych šluschesche, pola kotrychž je „bracž“ přenje a pošlednje šlowo.

A wono je tak: Jesuž Šhrystusž rěči jenož wo tamnym sozjalnym duchu, kotryž njeberje ale dawa. Šak ma pał so to se sozjalnym duchom nascheho cžaka? Šacž nima to tamny prawo, kotryž wo nim rjeknje: „Wón nočze woprowacž, wón chze jenož mēcz!“ Wón njewojuje pschecžiw wobšedženstwu ale bohuzel jenož pschecžiw wobšedzerjej, niz pschecžiw lubosčji f pjenjesam ale jenož pschecžiw pjenježnikam. Šeli to temu tak, njebydli w modernym sozjalizmje duch Šhrystusžowy. Rěta tež, so podarmo prózowacž, chzešch-li moderny sozjalizmš wobrocžicž f dučeje Jesuša Šhrystusa.

Abu šy-li drugeho mēnjenja. Hdyž pschephtujesch nadrobnišcho, namakasch, so tutón duch, kotrehož hešlo je: bracž a mēcz! wjazy cžlowjekow, hač hebi myšlicž, wobšnježa, tež w tych woschtach, kotrež so wšchem druhim štronam licža hač ke komunistam moderneho cžaka. Š dobom woni pał tež wšchudžom druhdže šluschaja, hač do komunistow japoschtolstkeho cžaka a jeho přenjeho křesćizanstwa. Abu mēnišch, so je to hinał?

— Džitowanje. W. w Š. ša 6. p. Šr. — Š. w Š. ša 7. p. Šr.

Šamolwity redaktor: šarał Wyrgacž w Šobacžizach.
Cžiščej Šmolerjež knižicžisčezernje a knižarnje,
šap. družštvo f wobmj. rukotwanjom w Budyščinje.